

[Jørgen Junior]

rettigheder og andre rettigheder bliver undertrykt, således som de bliver det i størstedelen af verdens lande, eller om Danmark ønsker boykot af ganske enkelte lande, som ikke passer FN's flertal, som ikke passer repræsentanterne for en hel bunke lande, og som for en stor dels vedkommende ikke har nogen som helst betydning internationalt set og ikke antalsmæssigt repræsenterer nogen større befolkningsgruppe. For mig er det ganske klart: selvfølgelig må Danmark gå ind for anstændighed over for alle lande, og selvfølgelig må Danmark følge sit hidtidige universalitetsprincip. Selvfølgelig bør vi vise mod.

Hvis vi ikke tør følge kristeligt folkepartis forslag, så bør vi i det mindste, på samme måde som det amerikanske senat for nylig var lige ved at gøre det, i det mindste sige: nu er det slut med disse tåbelige boykotsanktioner – sanktioner og boykot, som overhovedet ikke realiseres alligevel.

Første næstformand (Erlendsson):

Jeg beklager, at jeg kom til at give denne ordfører alt for lang tid. Det var ikke tilsigtet.

Kaj V. Andersen (V):

I fortsættelse af udenrigsministerens og hr. Poul Nielsons indlæg skal jeg kort meddele, at venstre ikke kan medvirke til gennemførelsen af dette forslag til folketingsbeslutning.

Hr. Honoré argumenterer på en række punkter for sin sag og fører en række synspunkter frem. Venstre har på næsten alle punkter det stik modsatte synspunkt. Alene derfor kan vi selvfølgelig ikke deltage.

Jeg vil blot sige om de sorte kirkeledere og de moderate folk, de har bag sig i samarbejdet i øjeblikket i Zimbabwe, at de formodentlig ikke fortjener de smædenavne, de fra tid til anden har fået hæftet på sig. Jeg tror, det er velmenende folk, mænd af god vilje, som det hedder med et godt, gammelt udtryk, men jeg tror, tidspunktet er sørgeligt forpasset. De har sikkert god vilje til i en overgangsperiode at prøve at undgå det, der er værre: blodsudgydelse, åben borgerkrig, guerillakrig og alt, hvad dermed følger, og så handler de, som de handler. Men historien har mange tragiske eksempler på, at kvinder og mænd af den bedste vilje er kommet ulyk-

keligt for sent og dermed til kort, og det er situationen.

Kjelgaard (KF):

I spørgetiden i onsdags undrede jeg mig en lille smule over det tilsyneladende store kendskab, visse medlemmer af dette høje ting havde til de interne forhold i Rhodesia. Biskop Muzorewa blev gjort medansvarlig for de massakrer, der har fundet sted, og flere kaldte den – ganske vist selvbestaltede – regering dernede for ulovlig. Jeg har aldrig selv været i Rhodesia, og selv om jeg har læst en del om udviklingen og forholdene dernede, føler jeg mig ikke kompetent til at afgøre, hvordan forholdene dernede bedst klares set med de indfødtes øjne. Der er et hav af organisationer og lige så mange sorte ledere, så problemet er ikke enten sort eller hvidt, men desværre meget kompliceret.

Der er dog visse ting, der ligger fast. Den 3. marts i år underskrev Ian Smith en aftale om overgang til flertalsstyre i Rhodesia sammen med nationalistlederne Muzorewa, Sithole og Chirau. Ganske vist havde Ian Smith i 1965 i strid med den engelske regering udråbt Rhodesia til en uafhængig stat, og det er vel egentlig det, der er det ulovlige i sagen. Men aftalen om overgang til flertalsstyre er vel også, når det kommer til stykket, en fornuftig – for ikke at sige den bedste – løsning, som situationen er i øjeblikket. Jeg ved godt, at de hvide i en overgangsperiode har fået en fortrinsstilling, men hvis ikke de havde fået det, ville de efter min mening ganske enkelt have forladt landet, og det ville have fået katastrofale økonomiske følger.

Der har også fra dansk side været rettet hård kritik mod Ian Smith og hans tidligere styre. Det skal der ikke så forfærdelig meget mod til. Men han har ved det skridt, han har taget, udsat sig selv for en meget hård kritik af sine egne i Rhodesia, der mener, at han er gået alt for vidt i sine bestræbelser for at efterkomme de sortes ønsker. Det skal der et vist mod til. Forholdene taget i betragtning synes jeg, det er en fornuftig løsning, man har fundet frem til, for hvad ville alternativet være? En tragedie som i Angola? Er det virkelig så forfærdeligt, det, der er sket, at det er en dansk opgave at støtte Nkomo og Mugabe, der klart har erklæret det som deres mål at befri Rhodesia gennem væbnet kamp,